

ÇAĞLAR BOYU ARAP İHANETLERİ...

Din kardeşi(!) saydığımız, birçok millete yeğ tuttuğumuz arapların, türklere yapmış olduğu ihanetlerinin derlemesidir...

Ne zaman başladı?

Arap kelime anlamı olarak türk dilinde olumsuzluk sıfatlarından biridir. peki din kardeşlerimizi olumsuz anlamda yaftalamanın kökeni nedir?

[ilk türk arap ilişkileri;](#)

Tarihte ilk türk arap ilişkileri türklere islamiyete geçmesinden ve hatta islamiyetin ortaya çıkmasından çok önce başlamıştır. islamiyet öncesi Türk-Arap ilişkisinin varlığını, Cahiliye Devri Arap şiirlerinde de görmek mümkündür. Bu şiirlerde Türklerin daha çok askerî yönleri ve kahramanlıkları anlatılmaktadır. yani, arap edebiyatı, türk mitolojisinden ve türk tarihinden önemli etkilenmeler yaşamış, türk mitolojisi islam inancına yol gösterici olmuştur.

ilk ihanet;

Araplar'ın türklere ilk ihaneti ticari ortak oldukları göktürkler'e ait bilgileri türklere doğal düşmanları olan çinlilerle paylaşmalarıdır.

ipek yolu ticaretinde imtiyazlı bir konuma sahip olan araplar, yine göktürkler'e ikinci ihanetlerini [sasani-göktürk savaşı](#)'nda sasani ordusunda yer almaları ile pekiştirmişlerdir.

İhanetin bedeli;

Göktürk'lere karşı girişilen bu ilk ihanetin cezası araplara Hazar türklere tarafından ödetilmiş, halife ömer ve osman'a bağlı arap ordularını yenilgiye uğratan hazarlar, doğu anadolu üzerinden kuzey suriye'ye girmiş, halep ve musul'u yağmalamış, emeviler'den hatırı sayılır bir savaş tazminatı da alarak araplar'a türk kavminin gücünü ilk kez göstermişlerdir.

[talas savaşı;](#)

emeviler'in yıkılması üzerine normal seyrine ve hatta müttefiklik seviyesine dönen türk arap ilişkileri'nin adeta dönüm noktası olan bu savaş esnasında da arap ihanetleri devam etmiştir.

siyasi nüfuzunu abbasiler'e kaptıran ve türkler'e sürekli husumet besleyen arap ordusundaki emevi kalıntıları ve emevi komutanları bu savaşta hem kendi halklarına hem de müttefik olarak savaşa girdikleri türkler'e ihanet etmişler, terkettikleri mevziler dolayısıyla arap-türk müttefikliğine 5000 kayba mal olmuşlardır.

abbasi dönemi ile birlikte türkler'in islamiyet'in hamisi konumuna gelmesinden sonra ve selçuklu döneminde, türkler'in bu imtiyazı bazı arapların gücüne gitmiş, türkler'in islamiyete katkıları hiç şüphesiz ki en çok araplar'ı endişelendirmiştir.

bu vesileyle türkler'i sürekli elemine etme derdine düşmüşler, buldukları her fırsatta türkler'i arkadan vurmuşlardır.

selçuklu döneminde bu ihanetlerin en önemli olanı hasan sabbah'ın ve fedailerinin yaptığı ihanetlerdir.

[haçlı seferleri](#) ve [fatımiler](#);

türkler'in ve islamiyet'in bizans'ı tehdit edişi ve anadolu'da ilerlemesi üzerine başlayan haçlı seferleri de tarihte en bariz ve en hain arap ihanetlerine sahne olmuştur.

haçlılara karşı islam dünyasını her ne pahasına olursa olsun savunan türkler'e karşı, haçlı ordularına savaşmadan teslim olan ve onlara iaşe ve lojistik destek sağlayan arap kentleri ve aşiretlerini din kardeşimiz olarak görmek nasıl mümkün olabilir?

[haçlı belgelerinde arap-fatimi ihaneti](#);

birinci haçlı seferleri esnasındaki bu ihanet haçlı belgelerinde de yer edinmiştir.

—[alıntı](#)—

bir müddet önce, Adsız'ın Mısır'a girip Kahire'yi kuşatmış olduğunu göz önüne getirince, korkuya kapıldılar ve Frenklere(Haçlılara) elçiler göndererek onları Suriye'ye saldırıp orasını zaptetmeye ve kendileri ile Müslümanların arasına girmeye çağırdılar.

Üçüncü haçlı ordusunun kuruluşunda önyak olmakla tanınan onikinci yüzyıl Haçlı tarihçilerinden Sur Piskoposu (Guillaume de Tyr)nin "Historia de Rebus gestis in partibus transmarinis" adındaki Latince tarihinin onüçüncü yüzyıl Fransızca çevirisinin 1879 Paris baskısının birinci cildinin 153. sayfasında da Mısır Halifesinin bu utanılacak ihaneti şöyle anlatır: "(Halife) bizim başkanlarımızın Antakya'yı kuşatmış olmasından da çok seviniyordu. Kendileri ile bu hususta görüşmek üzere dostluk elçileri gönderdi. Bunlar büyük hediyeler getirip, kabulünü rica ettiler. Halifenin kendilerine geniş nispette asker, hayvan ve erzak yardımlarında bulunmaya hazır olduğunu söylediler ve kuşatmayı sürdürmelerini çok rica ettiler."

işte bu surette Araplar'ın Türkler'e karşı besledikleri milli ve ırki kin ve garz, nihayet islamiyet'i yok etmek için ortaya atılmış olan Haçlıların en büyük başarılarını temin ederek [Antakya Haçlı Prensiği](#) ile [Kudüs Krallığı](#)'nın ve sonuç olarak Suriye ile Filistin'deki Latin hakimiyetinin kuruluşunda başlıca amil oldular.

Fatimilerin bu kini, Şiiliğin Sünniliğe karşı beslediği bir mezhep düşmanlığı değil, "[Arapların Türklüğe karşı güttüğü ırki bir garzdır.](#)"

Bu gerçek eski batı yazarlarının bile gözlerinden kaçmamıştır.

Mesela 18. yüzyıl Fransız tarihçilerinden profesör Mailly, "L'esprit de Croisades" adlı eserinin 1780 Paris baskısının 4. cildinin 116.sayfasında 9. Fatimi Halifesi (Elmüstali Billah Ebu-l Kasım Ahmed)in Türklerle karşı Haçlılarla birleşmeye neden gerek görmüş olduğunu Miladi 1097 olaylarından söz ederken işte şöyle anlatır:

"Fatimiler kendi hakimiyet sahalarında ve özellikle Suriye'de Türklerin ne kadar ilerlemiş olduklarını görerek nihayet bu akını durdurmaya karar verdiler. Musta'li o tarihten bir yıl önce Afdal'in(ermenî dönmesi fatimi veziri) komutasında büyük kuvvetler gönderip Haçlılar Türklerle savaştığı sırada onların da Türk fütuhatçılara saldırmalarını emretti."

Bu sönmez kin Şii ve Fatimi Araplara münhasır değildir.

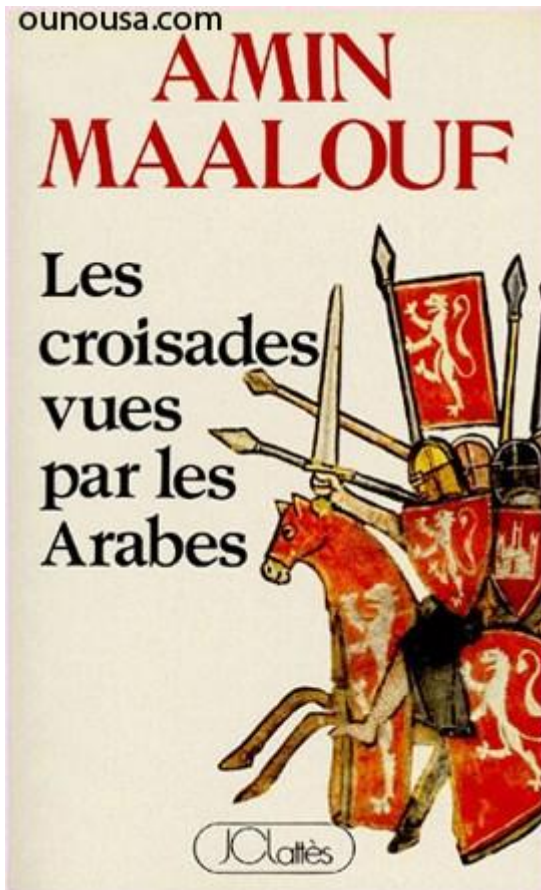
Çünkü Fatimi hanedanının Şiiliğine karşı Mısır halkının büyük bir çoğunluğu Sünnidir. Antakya bir ihanet yüzünden düşüp Haçlıların eline geçtikten sonra, Haçlı ordusu 1099 tarihinde Kudüs'e doğru ilerlediği sırada Suriye'deki Sünni Arap Emaretleri'nin hepsi onlarla birleşmiş ve hatta Haçlı ordusu'nun her türlü malzeme, nakliye ve iâşe ihtiyaçlarını bile muntazaman temin etmişlerdir.

işte bundan dolayı Haçlılar için tek düşman arazisi Türk ülkesinden ibaret olduğu halde, sünni ve şii Arap memleketleri onların kendi vatanları gibidir.

—[alıntı](#)—

[ihametler bitmiyor...](#)

evet, ihametler bir türlü bitmiyor...birinci haçlı seferleri'nden sonra gerçekleşen ikinci haçlı seferleri esnasında, Müslüman Türkler kadar Ortodoks Bizans'lılara da düşmanlığı ile meşhur Sicilya kralı ikinci Roger'in Akdeniz'e hakim olan Norman donanması'ndaki askerinin yarısı Müslüman-Araplardan müteşekkildi. bu norman donanması özellikle akdeniz kıyılarındaki(anadolu) türk köylerine sürekli yağma hareketleri yapması ile meşhurdur.

yine bu haçlı donanmasındaki müslüman arap mevcudiyeti ünlü denizcimiz [çaka bey](#)'in de dikkatinden kaçmamıştı. bir hareket esnasında esir edilen haçlı donanmasına ait bir gemideki tutsakların birçoğunun arap olduğu malumatını alan çaka bey bu ihanete çok hiddetlenmiş, tüm arap esirleri öldürtmüş, norman askerlerini ise fidye karşılığında serbest bırakmıştır.

Müslüman-Arap kavmi, Hıristiyan'dan fazla kin beslediği Müslüman-Türk ırkına karşı o üzücü tarihi düşmanlığını her gittiği yerde yaymış ve özellikle ilk islam fetihlerinden başlayarak Araplaşmış olan Sami milletlere milli diliyle beraber milli kinini de aşlamıştır.

osmanlı dönemi;

türkler'in efendi'liğini bir türlü kabullenemeyen ve buldukları her fırsatta milli kinlerini açığa çıkararak araplar, islam'ın kutsal toprakları'nın ve halifeliğin yeni sahibi olan osmanlı'ya ihanet etmekte de gecikmemiş, yüzünü avrupa'ya dönmüş olan ve fetihler yapan osmanlı suriye ve mısır'da başgösteren arap isyanları neticesinde avrupa'da giriştiği bu fetih hareketini uzun yıllar askıya almıştır.

mostagonem savaşı; osmanlı dönemindeki arap ihaneti'nin en önemli vesikalarından biridir. kuzeybatı afrika hakimiyeti için osmanlı ve ispanya arasında cereyan eden bu savaşta yerli halk ve fas sultanı ispanya krallığı'nı desteklemişler, lakin osmanlı zaferi sonrası istemeyerek de olsa osmanlı himayesine girmeyi kabullenmişlerdir.

osmanlı dönemi arap isyanları 17. ve 18. yüzyıllarda da devam etmiş, 17. yüzyılda kürtlerle birlik olan arap aşiretleri kilis ve antep kentlerini yağmalamışlardır.

özellikle 18. yüzyıl sonlarında arabistan'da ortaya çıkan vahabilik ile birlikte araplar'ın türk düşmanlığı bir kat daha artmış ve 19. yüzyıl sonu ve 20. yüzyıl başı ile birlikte doruk noktasına çıkmıştı.

18. yüzyılda Arabistan'da ortaya çıkan Vahhabilik imparatorluğu tehdit etmeye başlayınca devlet olayın üstüne gitti. Vehhabiler'in lideri Abdulaziz, Ekim 1803'de Diriyye'de suikastla ortadan kaldırıldı.

Ancak isyan bitirilemedi.

Vahhabiler, 1806 yılı Ocak ayında ise Mekke'yi ele geçirdiler. Durum kötüye gidince devlet Kavalalı Mehmet Ali Paşa'yı isyanı bitirmekle görevlendirdi. Kavalalı İbrahim Paşa çok şiddetli savaşlar sonrası Eylül 1818'de Vehhabiler'in merkezi Diriyye'yi girerek isyanın lideri Suud oğlu Abdullah'ı (bugünkü suudların atası) ele geçirdi. İstanbul'a gönderilen Suud oğlu Abdullah, Aralık 1819'da saray meydanında idam edildi.

osmanlı artık hasta adam;

vahhabilik ile doruk noktasına çıkan arap ihanetleri osmanlı'nın en zayıf dönemlerinde de

sürekli devam etmiş, napolyon muharebeleri, osmanlı-rus savaşı gibi osmanlı'nın meşgul olduğu meseleler esnasında araplar sürekli yağma ve isyan hareketlerine girişmişlerdir. ne vardır ki osmanlı artık eski kudretinde değildir.

emperyalist ülkelerin iştahını kabartan ve arap nüfusun çoğunlukta olduğu petrol bölgelerinde ingiliz ajanları arap halkı'nın aklını çelmekte gecikmez.

ufukta görünen büyük savaşta bölgede osmanlı'yı arkadan vuracak yegane müttefik hazırdır ingilizler için. [araplar...](#)

nitekim büyük hakan ikinci abdülhamid han aslında bu tehlikeyi, araplar'ın osmanlı'ya ihanet edeceğini çok önceden öngörmüş, emir hüseyin'i istanbul'a getirterek göz hapsinde tutmuştu.

lakin yılmaz bir türk düşmanı olan bu meczup emir bir seferinde yabancı bir gazeteci ile hasbihalinde;

“Allah bana ömür verirse, türklerin akıl ve hayal edemeyecekleri şeyler hazırlayacağım...” demekten yine de çekinmemiştir.

—[alıntı](#)—

Emir Hüseyin, ingiliz yetkilileriyle yaptığı ilk temaslarda, kendilerinden gerekli yardımı gördüğü takdirde Hicazlıları Türkler'e karşı bir ayaklanmaya yöneltebileceğini belirtti. ingilizler, Osmanlı Devletinin ittifak devletleri safında savaşa katılmasından sonra, bu desteği verebileceklerini belli ettiler.

Bunun üzerine Emir Hüseyin bir yandan Arap ileri gelenleri arasında konu ile ilgili zemin yoklamalarına başladı, diğer yandan da ingilizlerle pazarlığa girişti.

ingiltere Emir Hüseyin ile bu pazarlığı Mısır yüksek komiseri Sir mc. Mahon aracılığı ile yürüttü. “[Hüseyin – Mcmahon mektuplaşması](#)” olarak bilinen bu temaslar 1915'ten 1916 yılının şubat ayına kadar sürdü.

Bu görüşmelerde ingilizler Emir Hüseyin'e, Arapları Osmanlı imparatorluğuna karşı bir savaşa yönelttiği takdirde, sonradan kurulacak bir Arap Devleti'nin başına getirileceği konusunda söz veriyorlardı.

Ama bu “Arap Devleti”nin sınırları pek açık bir şekilde tanımlanmıyordu.

—[alıntı](#)—

lawrence'in örgütlediği araplar, ortadoğu'da osmanlı ordularını bertaraf etmekte ingilizler'in en önemli yardımcılarıydı.

[kanal seferi](#)'nde, filistin'de, [medine müdafaası](#)'nda ve en nihayetinde [megiddo savaşı](#)'nda araplar kendilerine yüklenen bu zorlu ihanet görevini başarı ile ifa etmişlerdir.

şam'a girip ilk işi selahaddin eyyubi'nin mezarını küstahça ziyaret etmek olan general allenby'i araplar isminden ötürü peygamber zannediyor, kendilerine kurtarıcı olarak gördükleri bu işgalciyi "[el-nebi](#)" olarak tanımlayıp bir de dinden çıkıyorlardı...

—[alıntı](#)—

araplar saldırdıkları hiç bir ordudan esir almadılar.

aralarında bazı alman ve avusturyalıların da bulunduğu koca türk tugay'ı 27 eylül günü tafas yakınlarında tek bir kişi kalmadan araplar tarafından katledildi.

araplar ertesi günde benzer katliamlar yaptılar ve bu iki savaşta bir kaç yüz kişilik kayba karşılık yaklaşık 5000 türk'ü kestiler.

—[alıntı](#)—

ayrıca;

(bkz: [yaser arafat/@protest sanayici](#))

[çanakkale savaşları'nda arap ihaneti](#);

çanakkale'de bizlerle birlikte omuz omuza çarpıştığı iddia edilen, daha doğrusu şirin gösterilmeye çalışılan arapların yaptıklarına bir de şu açıdan bakalım;

—[alıntı](#)—

Bütün subaylar ve erler, çok kere aç, susuz, uykusuz savaşıyordu. Teğmen Cevat Abbas, bir gün Şamlı Lütfi adındaki kurmay binbaşının, yeni gelen iki teğmenle pek samimi olduklarını gördü. Aralarında Arapça konuşuyorlardı.

“Herhalde hemşerileridir, onu ziyarete gelmişlerdir” diye düşündü.

Fakat, Binbaşı Lütfi, az sonra bu iki teğmenin tayin emirlerini vererek görev yerlerinin belirlenmesini Cevat Abbas'tan istedi. Genç teğmenin içine kurt düşmüştü. Tamamen önsezi ile o iki teğmeni muharip kuvvetlere değil, geri hizmete vererek araba kollarına memur etti. Ama bu görev yerini Binbaşı Lütfi'nin onaylaması gerekiyordu.

Elindeki yazı ile onun yanına giden Cevat Abbas şiddetli ve öfkeli bir itirazla karşılaştı. Şamlı Lütfi, yeni gelen teğmenlerin muharip hatlara gönderilmesini istiyordu. Üstlerini de ikna ederek bu isteğini yerine getirdi.

Cevat Abbas, hâlâ bu işte hemşerilik gayretinin rol oynadığını düşünüyordu.

Fakat öyle olmadığı kısa zamanda anlaşıldı. O iki Arap teğmen, yanlarına birer çavuş da alarak, bir gece, kahramanca dövüşen birliklerimizin siperlerini terk edip düşman tarafına

geçme alçaklığını gösterdiler. Bu hainlerin düşmana verdikleri bilgiler yüzünden Anafartalar cephesindeki çarpışmalar şiddetlendi ve binlerce Türk çocuğu şehit oldu.

Şamlı Lütfi'ye gelince: Harekât şube müdürü iken, ilk nöbetleri sırasında gösterdikleri kayıtsızlık sebebiyle, Tümen Kumandanı Mustafa Kemal, Binbaşı Şamlı Lütfi ve onun gibi Arap asıllı Binbaşı Mustafa'nın ellerine derhal ilmühaberlerini verip ordu emrine gönderdi. Bu ikisinin kayıtsızlığı cehaletlerinden ileri gelmiyordu, soylarının dürtüsüyle hareket ederek Türk'ün başarısına hizmet etmekten kaçınıyorlardı. Mustafa Kemal, bunun hemen farkına varmıştı.

Aradan zaman geçti. Cevat Abbas, Şamlı Lütfi'nin Suriye'deki 4. Ordu emrine verildiğini duydu. Bu ordunun kumandanı, aynı zamanda geniş yetkilere sahip Suriye valisi olan Cemal Paşa idi.

Şamlı Lütfi, Türk ordusunun gerilerinde Arap isyanı hazırlayan kimselerle birlikte yakalandı ve idam edildi. ihanet cezasını bulmuştu.

—[alıntı](#)—

yine üstat [turgut özakman](#)'ın [diriliş](#) adlı eserinden;

—[alıntı](#)—

57. Alay 180 yükselteli tepeyi, 27. Alay da Kırmızı Sırtın büyük bölümünü geri aldı.

Ama sol kanattan haber gelmiyordu. Buraya yollanan 77. Arap Alayının, 27. Alayın soldaki taburuyla birlikte düşmanı denize doğru sıkıştırıyor olması gerekmektedir. Anzakların denize süpürülmesini bu baskı sağlayacaktı. M. Kemal cepheyi siper siper denetleyip askerinin ateş altındaki durumunu inceleyerek, gün doğarken Kocedere'ye gelecek, çok üzücü, çok şaşırtıcı bir olayla karşılaşacaktı. Çanakkale'de bir daha yaşanmayacak bir olayla...

Gün ağarıyordu. Telefon bağlanmadan, 77. Alayın 1. Tabur Komutanı Binbaşı Hacı Mehmet Emin Bey geldi. Gözleri ağlamış gibi kıpkırmızıydı.

—“Efendim” dedi, “Utanç içindeyim. Ne yazık ki, alayımız çil yavrusu gibi dağılarak savaş

alanından kaçmıştır...”

– “Ne diyorsunuz?”

-“Alay komutanını bulamadım. Sizin buraya geldiğinizi duyunca bilgi sunmak için koşup geldim.”

Mustafa Kemal bu dürüst askeri Trablus’ta sömürgeci italyanlarla savaştıkları günlerden tanıyordu. Yanında kol komutanlığı yapmıştı. Gece sol yandan neden bilgi gelmediği, Anzakların niçin denize sürülemediği anlaşıldı. Savaş alanından kaçmak, bağışlanabilir suç değildi. Hacı Mehmet Emin Bey’e, “Alayı Kocadere’nin batısında toplayınız” dedi, “[Yine kaçan olursa vurunuz!](#)”

Arap askerlerinin bazı halleri, tavırları, alışkanlıkları, tümende bulunan Türk askerlerini şaşırta gelmişti. Ama en çok da bu adamların çoğunun silah arkadaşlarını ateş altında bırakıp kaçmalarına şaşıldılar. Bambaşka bir milletin ve çok farklı bir toprağın çocukları olduklarını yaşaya yaşaya her gün biraz daha iyi ve derinden anlamaktaydılar.

—[alıntı](#)—

(bkz: [çanakkale savaşı ndan firar eden 60 bin asker](#))

evet, ihanetler belki cezasını buluyordu ama araplar’ın hainliği sebebiyle dökülen türk evladı kanı son bulmuyordu...

filistin’li bakanın şu videosu yıllar sonra gelen bir itiraf niteliğinde olup, arap ihaneti’nin en önemli delillerinden biridir.

http://www.youtube.com/wa...p;feature=player_embedded +

#!

[arap’ta ihanet bitmez;](#)

araplar’ın türk din kardeşlerine ihanetleri sadece bunlarla sınırlı değil tabi.

malum bu millet türkler’e ihanet ettiği kadar kendi milletine’de ihanet etmiş, dinini yok saymış, islam peygamberi Hz Muhammed’in mezarını yıkma kararı dahi alacak kadar alçalmışlardır.

(bkz: [ataturk ün hz muhammed in mezarını kurtarması/#7542682](https://www.tiktok.com/@ataturk-un-hz-muhammed-in-mezarini-kurtarmasi/#7542682))

yine araplar'dan yana yazılan tarih kabul etmez belki ama nasır'ın, kıbrıs'ta türk katliamı yapan yunan eoka'cılarına yaptığı yardımlar henry kissinger tarafından "diplomasi" adlı eserinde dile getirilmiş, modern zamanlara ait bir ihanet belgesi olarak hafızalarımızda yerini almıştır.

şüphesiz ki hiç kimse araplar'ın "topyekün kanı bozuk ve hain bir millet olduğunu" iddia edemez.

ama örnekler o kadar çok, tarihi gerçekler o kadar belgeli ki, arap milleti'ne sırf "din kardeşi" olduğumuzdan ötürü sevgi beslemek şehitlerimizin kemiklerini sızlatmak için yeterli bir neden.

tüm araplar ihanet etmedi.

tabi ya, zaten tüm kürtler de pkk'lı değil...